

Hozd El, Isten

Dalriada

Hosszú utam gondja, kínja,
Száz könyv lapja meg se bírja,
Ezer dal sem mondhatja el, mit
Ég madara énekel.

Volt, mi fájt, és jött, mi ártott,
Kétség, bú is gyakran bántott,
Szert tettem hû ellenségre, s
Testvér búcsúzott örökre.

Utat, ha leltem, megjártam,
Nem tanakodtam, és nem vártam,
Álmod-titkot nevelgettem, s
Adott szót sosem feledtem.

Igazimból nem engedtem,
Azért százszor megszenvedtem,
Hozd fel Isten, azt a napot,
Töröljön el bút, bánatot.

Sokat jártam, és törődtem,
A kelő Nap fényét követtem,
Tiszta égnek tiszta szívvel,
Bút feledtem, s jót kerestem.
Azt a napot hozd el, Isten,
Piros hajnal nyíljon az éjben,
Bánat, gond többé ne fájjon,
Azt a napot hozd el, Isten!